

et tilbud, for vi går også i mit parti ind for lighed i sundhed. Hun skal have det samme tilbud som de andre.

Men hun siger: Jeg har levet et langt liv, og jeg har måske ikke så mange år tilbage, og hvis hun ligger længe i sengen, så ved vi også, at hun kan risikere at dø af det. Er det så rimeligt, når hun siger nej? Hvad vil man så gøre fra Det Radikale Venstres side? Skal hun overplastres med nikotinplastre?

(Kort bemærkning).

Dorit Myltoft (RV):

Til fru Birthe Skaarup vil jeg sige, at jeg ikke helt forstår, hvorfor psykiatriske patienter skulle trækkes ud som en særlig gruppe, der ikke skulle omfattes af folkesundhedsprogrammet. Så selvfølgelig skal de samme regler gælde der, hvor vi gennemfører dem.

Til hr. Preben Rudiengaard vil jeg sige, at for mig er man levende, så længe man er i live, indtil den dag man dør, og derfor skal vi altså fortsat hele livet gøre vores til, at livsindholdet bliver så godt som overhovedet muligt. Vi har i Det Radikale Venstre hidtil stået meget fast på, at vi skal gøre det via oplysning og frivillighed, men vi er nået dertil, at vi siger, at der er vi ikke kommet langt nok, og det er derfor, vi er gået ind i diskussionen om at overveje lovgivning på området.

Frank Aaen (EL):

De fleste debatter om folkesundhed tager det udgangspunkt, at folk opfører sig uklogt. De ryger, drikker, spiser for fed mad, sidder for meget, motionerer for lidt, og alt det gør de, selv om de jo godt ved, det er usundt. Folk har en forkert livsstil. Det må vi rette op på. Gennem reklamekampagner, god opførsel, gode eksempler, så laver vi om på det.

I en del indlæg i dag er tonen jo også gået i den retning. Det er folks frie valg. Vi skal ikke forbyde for meget. De må selv om, hvorvidt de gør sådan og sådan. Men virkeligheden er jo ikke, at folk i almindelighed har et frit valg. Det er jo ikke sådan, at alle kan vælge, om de vil være syge, eller om de vil være sunde. Sundhed er som alle andre goder noget, der er socialt skævt fordelt. Alle undersøgelser viser det. Det står også i folkesundhedsprogrammet fra regeringen, at sundhed er noget, der fordeles ud fra sociale kriterier. De, der har en høj uddannelse, de, der har høj indkomst, de, der har et spæn-

dende arbejde, de er mere raske end dem, der er i den modsatte situation.

En god illustration af det har vi det sted i Danmark, hvor middelalderen er lavest. Det er i København sydvest, hvor de samtidig altså også gennemgående har høj arbejdsløshed, gennemgående et lavt uddannelsesniveau og gennemgående et lavt indkomstniveau. Det dør man af. Man dør tidligere end andre.

Derfor kan man ikke bare sige: Folk kan selv vælge. For folk bliver jo placeret i en livssituation. Selvfølgelig er der mange valg i livet, men de her ting er jo også udtryk for arv. Alle ved, at den sociale status i meget høj grad går i arv fra forældrene, at arbejdsløshed er arvelig, at lav uddannelse er arvelig; sundhed, mangel på sundhed, det er også arveligt.

Når vi taler om rygning, som vi jo har gjort en del i dag, så er det da meget interessant, synes jeg, når vi går ind i den debat, at kigge på den utrolig klare sammenhæng, der er med arbejdstempo, stress og ringe indflydelse på ens eget arbejdes tilrettelæggelse. I den gruppe har vi dobbelt så mange storrygere, når vi sammenligner med den gruppe, der har et passende arbejdstempo og en stor indflydelse på sit eget arbejdes tilrettelæggelse. Også der er der en sammenhæng. Man bliver syg af sit job, og det er ikke kun dem, der arbejder på arbejdspladser med mange tilsætningsstoffer og på den måde i et usundt arbejdsmiljø, det er også dem, der har et ringe arbejde på mange andre leder og kanter.

Det er meget tilfredsstillende, at der tegner sig et meget klart flertal i Folketinget for at forbyde tilsætningsstoffer til tobak, der øger afhængigheden, og som har andre skadelige virkninger, f.eks. gør det alt for nemt at begynde at ryge, og det kan jeg høre både fra talerstolen og fra snakken på gulvet.

Jeg vil tage initiativ til, at der bliver lavet udkast til et beslutningsforslag, som bliver rundsendt, så vi så hurtigt som muligt kan blive enige om at lave et beslutningsforslag, der følger den enighed, der er i debatten i dag, op. Hvis de partier, der vil være med, har forslag til at lave det om, laver vi det naturligvis om.

Jeg vil faktisk tro, at det kan ende med, at vi faktisk får en helt konkret god ting ud af debatten i dag; det er ikke altid, man gør det af redegørelsesdebatter.

Jeg vil også sige, og det havde jeg i kampens hede glemt, at der jo er et forbud mod reklamer